

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. De tribus alijs eiusdem mundi miserijs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

spurcicia & hypocriſi! quomodo non horretis factorem veſtrum interiorē qui omnem iſtam externam pulcritudinem deuorabit: ô munde munde qui nihil aliud, quàm ſolum mundi nomen retines, eò quod mundus qui dem ex manu tui creatoris prodijſti; ſed in vita ipſa totus es ſordidus, & vomitum prouocas: opera enim manuum tuarum te totum deſcēdā- runt.

§. 2. De tribus alijs eiſdem mundi miſerijſ.

QVID verò dicam de cæcitate & ſtultitia, qua idem mundus ſuam iac-
 etat immundiciam: quid enim eſt, quod a *in fronte eiſ ſit ſcriptum*
nomen Babylon magna, mater fornicationū & abominationum terre, niſi quod
 iacet ſua ſcelera manifeſtē: nec dedignetur ea promulgare: b *frons,* inquit
 Jeremias, *mulieris meretriciſ facta eſt tibi, noluiſti erubere,* talis videri: vultū
 tuum ſine pudore aperis, vt cognoſcaris: quia verè qui illum viderit, quis
 tu ſis ſtatim agnoſcet: Nā *peccatum tuum quaſi Sodoma pradicat, nec abſcon-*
dit: quia nō erubescis, quòd illud habeas. d *Quid itaque gloriariſ in malitia,*
qui potens eſt in iniquitate patrandā? ô incredibilem malitiam, quæ conſque-
 progreſſa eſt, vt gloriam tuam in eo colloceſ, quod eſt ſumma ignominia
 dignum. Ecquis dignè explicare poterit miſeriam, quam ipſo tuo rō nine
 præferſ? Neque enim ſine cauſa Angelus, qui hanc figurā Sancto Iohanni
 oſtendit, antequàm eā explicaret, hoc verbo, *Mysterium,* eſt uſus; vt intel-
 ligeremus, magna in eiſ ſignificatione arcana latere: multo que maiores
 eſſe miſerias, quàm exteriùſ appareat. Quis etiam conſuſionem illam ex-
 plicare poterit, quæ latet in eo, quod vocetur *Babylon?* quis ſecunditatem
 deteſtandā, quæ *matris* nomine adumbratur: quis Idololatrias referet v-
 troque nomine *fornicationum & abominationum* comprehenſas? Quæ idola
 non adinuenit mundus: quos falſos DEOS non eſt veneratione: omite in-
 numera gentiū idola, & in illa oculos conijce, quæ reliqui mundi homi-
 nes colunt: & inuenies, quosdam *pecuniam* vt *idolū* adorare; alios *ventrē*
pro Deo habere, alios inanis gloriæ *Soli claraq; Luna* famæ genua ſua fle-
 ètere, abijcētes tanquā adulteri legitimū DEVM ſuum, vt ficto DEO ſeſe
 ſubijciant. Quod ſi aliqui manifeſtē hos DEOS non adorant, id tamen fa-
 ciūt occulte, h *unſquiſque in abſcondito cubiculi ſui ſcelera multa patrant;*
 exteriùſ verò manifeſtantes myſteria: quales ſunt hypocriſe, qui ſanctita-
 tem oſtentant, vt honorem ex ea habeant. O mundum abominandū, qui
 dum te manifeſtas, malo tuo exemplo eſ alijs ſcandalo; quādò verè te oc-
 cultas, alios decipis tua fictione & hypocriſi! ſemper virtutem horres, li-
 cet interdum honorem ex ea venēis: mactans inſtar lupi oues, vt ea-
 rum pelles induens, decipias innocentes.

4.
a Apoc. 17. 5

b Ier. 3. 3.

c Iſai. 3. 9.
d Pſal. 31. 3.
Gloriaſur
n peccatiſ.

e Ephes. 5. 5
f Phil. 3. 19.
g Iob. 31. 26

h Ezech. 8.
12.

5. *i Apo. 17. 6.*
Mat. 23.
persequitur
istos

PRAEDICTAS tuas iniquitates quinta hac addita impietate obfignas. Non enim satis tibi esse putans, quod sis nequam, bonos crudelissime persequeris, ut à parte tua eos stare facias. *i Vidi*; inquit, *mulierem ebriam de sanguine sanctorum, & de sanguine Martyrum Iesv.* O ebrietatem detestandam! ò furiam verè infernalem! quæ non nisi iustorum sanguine satiariis, ut *veniat super te omnis sanguis iustus, qui effusus est super terram, à sanguine Abel iusti, vsque ad vltimum iustum qui futurus est in terra!* Quemnam iustorum non es crudeliter persecutus? quosdam enim facultatibus spoliis, alios honore; alios in sua quiete perturbas; alijs etiam vitam ipsam adimis. Et cum sis adè impius, in hoc vno tamen, si ita loqui licet, bonus es: quòd, cum bonos persequeris, eos efficis clarissimos sanctos: tu enim illustrissimos facis Martyres, patientissimos Confessores, Virgines purissimas, inuictos Doctores ac Pastores. Sed hoc ipsum non tuæ, sed magni nostri Dei bonitati tribuendum est, qui ex adè horrendis tuis malis elicere nouit adè præclara bona; cum tu adè sis malus, ut ex ipsimet bonis magna elicias mala.

6. *i Apo. 17. 16.*
Secum ipse
pugnat.

SED fortè inter tuos ipsos integra & perfecta pace frueris, etiam si persequaris extraneos. *i Decem cornua* (ait Angelus S. Ioanni) *que vidisti in bestia: hodie fornicariam, & desolatam facient illam: & nudam, & carnes eius manducabunt, & ipsam igni concremabunt.* Quid autem hoc est, nisi viua imago extremæ mundi miseriæ? qui non modò bonos oppugnat, ut peruertat; sed iustis Dei iudicijs, tum secum ipse, tum cum ijs, qui ex parte eius sunt in cõtina pugna versatur: alijs aliorum felicitati insidiantibus: ex quo prouenit, ut eadem illorum felicitas in omnibus conuertatur infelicitatem & miseriam: Instar enim nefrendum sub quercu, se ipsos lancinant, ut glandes præripiant.

SI enim, quod in mundo geritur, accuratè perpendas, inuenies, omnes cupiditates facultatum, deliciarum, & honorum, semina esse bellorum, litium, calumniarum, testimoniorum falsorum, latrociniorum, homicidiorum, & adulteriorum: quæ hanc Babylonicam ciuitatem perturbant, confusione replent, ac tormentis, quia alij aliorum sunt carnifices, ita ut interdum fratres ipsi, & amici, crudeliores fiant tyranni. Hunc miserimum mundi statum deslebat Micheas Propheta, cum dixit: *m Va mihi, quia factus sum, sicut qui colligit in Autumno racemos vindemia, non est botrus ad comedendum: pracoquas ficus desiderauit anima mea, nec inuenit. Perit Sanctus de terra; & rectus in hominibus non est: omnes in sanguine insidiantur, vir fratrem suum ad mortem venatur. Malum manuum suarum dicunt bonum: princeps postulat, & iudex in reddendo est: & magnus locutus est desiderium anime sue, & conurbauerunt eam. Qui optimus in eis est, quasi palurus; & qui rectus.*

quasi

Inaspina de sepe. Nolite credere amico, & nolite considerare in duce: ab ea, qua dormit in sinu tuo, custodi claustra oris tui. Quia filius contumeliam facit patri, & filia confurgit aduersus matrem suam, nurus aduersus socrum suam: & inimici hominis domestici eius. Omnia hæc sunt verba Prophetæ. Quæ igitur maior esse potest calamitas, quàm si pars aliqua eius mundi sis, qui adeò sit rationi contrarius? Si enim iuxta eam viueretur & ageretur, princeps deberet lites interciderere: qui tamen ipse iniusta proponit postulata; Iudex rectas & iustas deberet proferre sententias: qui tamen facile prensatur; Qui magnus est deberet terræ pacem quærere: qui tamen illam turbat; Amicus deberet esse amico fidelis: qui tamen illum decipit; Dux belli militem suum protegere deberet: & ipse tamen eum tradit, Filius honorare deberet parentem: qui tamen eum afficit ignominia; filia deberet matrem amore prosequi: qua tamen insurgit contra illam; frater deberet fratrem tueri: qui tamen mortem illi adsciscit; Vxor deberet marito esse fidelis: qua tamen illum supplantat; famuli ac domestici deberent esse Domino amicissimi: qui tamen occulti sunt inimici. Quòd si talia faciunt Principes; quid tyranni facient? si minus mali in mundo, sunt quasi spina de sepe: quales erunt pessimi? si non est fidelitas inter filios & fratres, quomodo erit inter extraneos? si iudices à suo Tribunali veritatem & iustitiam exterminant: vbi illa inueniet hospitium? Quòd si domestici misericordiam & charitatem è domo exturbant: vbi inueniet, qui illam recipiat?

u Isa. 59. 3.

APTISIME verò alius Prophetæ eodem spiritu dixit: *n Manus vestre pollute sunt sanguine, & digiti vestri iniquitate: labia vestra locuta sunt mendacium, & lingua vestra iniquitatem fatuit. Non est qui inuocet iustitiam, neque est qui iudicet vere: sed confidunt in nihilo, & loquuntur vanitates: conceperunt laborem, pepererunt iniquitatem. oua aspidum ruperunt, & sic sunt alijs occasio hauendi venenum: vel aranea texuerunt, vt paruulos capiant: qui comedenti de ouis eorum morietur. Veritas corruit in plateis, & equitas non potuit ingredi. Et facta est veritas in oblivionem: & qui recessit à malo, prada patuit, & periectioni.* Quæ igitur maior miseria esse potest, quàm quod desit mundo *veritas & virtus*: quæ duæ sunt pretiosissima terræ gemmæ quibus homines excellunt bestias, fiuntque similes Angelis, & Dæmoniorum aduersarij: quibus tamen è medio sublatis, euadunt bestijs peiores, Dæmonibus perfimiles, & hominum nobilitate indigni.

u Isa. 59. 14.

Veritas & Virtus exulant.